

DE MILLEGEMVRIEND

6e jaargang, nr.4
augustus 1993

MEDEDELINGSBLAD VAN DE
V.Z.W. MILLEGEMVRIENDEN

*Verantw. uitgever: F.Schelfhout,
Herentalsebaan 85, 2520 RANST, tel. 03/353.17.70.
Bankrekening MILLEGEMVRIENDEN-Ranst: 733-1311310-94*

**OP 5 JUNI 1993 WERD HET NIEUW ELEKTRONISCH
ORGEL VAN MILLEGEM INGESPEELD.**

*Bij een geslaagde feestviering op de eerste rij (v.l.n.r.) :
E.H.H. Belmans, koorleider St.-Ceciliakoor; Willem Van de Weerd, orgelist;
Ilona Van Brandt, sopraan; Jos Van Looy, orgelist-begeleider;
Eduard Govaerts, orgelist; Robert Van Straelen, orgelist.*

BIJ EEN GESLAAGDE FEESTVIERING.

In 1953, 40 jaar geleden, werd de kerk van Millegem opnieuw opengesteld voor het vieren van de **Zondagseucharistie**. Sedertdien is er door een grote schare vrijwilligers, bewoners van Millegem en sympatisanten, gewerkt aan het onderhoud en de verfraaiing van het kerkje. Orgelpunt van deze 40-jarige werking was de aanschaf van een elektronisch orgel voor Millegem.

De feestviering op **5 juni 1993** naar aanleiding van het inspelen van het nieuwe instrument en het vieren van de **40** jaar inzet van zovelen werd een drieluik : EUCHARISTIEVIERING – ORGELKONCERT – RECEPTIE. Voor de drie delen kenden wij een talrijke opkomst.

De eucharistieviering werd voorgegaan door onze pastoor M. Van Peer en opgeluisterd door het Sint-Ceciliakoor van Ranst o.l.v. H. Belmans, daarbij begeleid op het nieuwe orgel door Robert Van Straelen.

Pastoor Van Peer begon zijn welkomswoord tot de aanwezigen :

*" Goede vrienden en sympathisanten van Millegem,
Welkom op dit feest om onze vernieuwde kerk in te huldigen en ons gloednieuw orgel te beluisteren in al zijn klankvolle rijkdom !
Wij doen dit op het feest van de heilige Drieëenheid waarop wij speciaal willen overdenken dat ons leven verloopt in de naam van de Vader, de Zoon en de H.Geest, d.w.z. gekeerd naar de Vader, toegewijd aan de Zoon en bezield door de Geest.
Reeds 40 jaar vieren wij hier opnieuw wekelijks eucharistie in ons eeuwenoud " lief Millegemkerkje ". Dankbaar om zovele jaren zegenende aanwezigheid van de Drieëne God in ons midden willen we dat vandaag heel bijzonder uitdrukken door ons biddend en zingend samenzijn. "*

Uit de homilie van onze pastoor onthouden we :

*" Het feit dat de kerk van Millegem vóór de openstelling – 40 jaar geleden – maar enkele dagen per jaar gebruikt werd voor een viering, maakte dat zij aan serieus herstel en restauratie toe was. Het terug openstellen voor de wekelijkse viering maakte dat er stilaan belangstelling ontstond voor deze kerk en haar waardevolle kunstschat-ten.
Belangstelling die met de jaren alleen maar gegroeid is en die werd tot de vaste wil om deze kerk niet alleen te bewaren, maar ook om ze in haar eenvoudige schoonheid te herstellen.
Vandaag willen we daarom in dankbaarheid stilstaan bij al wat er die jaren gebeurd is aan deze kerk. Ik denk aan de dringende restauratiewerken van enkele jaren geleden uitgevoerd dank zij de kerkfabriek van onze parochie en het gemeentebestuur van Ranst. Ondertussen blijft de volledige restauratie van deze kerk – zoals deze van Sint-Pancratius – een grote bezorgdheid.
Bij wat aan deze kerk gedaan werd de laatste jaren denk ik aan de "Millegemvrienden", die in 1978 werd opgericht. De " Millegemvrienden " – dat mag gezegd – is veel meer dan een aantal mensen die sympathie hebben voor deze kerk. De " Millegemvrienden " dat zijn zovele mensen die heel regelmatig de handen uit de mouwen steken om b.v. de Millegemfeesten te organiseren – restaureren zonder geld kan inderdaad niet – maar meer dan dat : zij steken hun handen uit de mouwen om in de kerk zelf te komen werken. Zo denk ik o.a. aan het herschilderen van de kerk. Naar alle mensen – en dat zijn er zeer velen – die aan de verfraaiing van deze kerk hebben gewerkt, gaat onze dank. Die dankbaarheid vieren wij vandaag, dankbaarheid voor de*

inzet van mensen deze laatste jaren, maar ook al die jaren daarvoor, voor die 40 jaren inzet voor het onderhoud en de verfraaiing van deze kerk.

En als orgelpunt van die inzet mogen we vandaag het nieuwe elektronische orgel plechtig in gebruik nemen en zegenen.

Wat hier gebeurd is en gebeurt is belangrijk. Want het gaat uiteindelijk om God zelf, het gaat om de naam van God zelf in ons midden, het gaat om de erkenning van Zijn bestaan voor ons. De lof van God, die dicht bij mensen wil komen in Jezus, opdat wij ook dicht bij Hem zouden staan en vanuit zijn Geest, vanuit Zijn Leven, zouden bestaan.

Gods nabijheid ... de kerk is de plaats waar die nabijheid gevierd wordt en daarom ook mag van de kerk gezegd worden dat het " een huis is dat een levend lichaam wordt als wij er binnengaan om recht voor God te staan ". Daarom is er in de loop van de tijden ook zoveel aandacht besteed aan de bouw van kerken, daarom blijft er ook vandaag zo'n grote zorg voor het onderhouden van kerken.

In wisselende stijlen, in verscheidenheid van kunstuitingen hebben mensen kerken gebouwd en versierd : van grootse gothische kathedralen tot de eenvoudige dorpskerken... Maar steeds hebben mensen het beste van zichzelf erin gelegd, want het ging en gaat om de lof van God zelf. Mensen hebben steeds naar materialen en vormen gegrepen die het gewone van het dagelijks leven overstijgen, omdat zij het anders-zijn van God, Zijn Grootheid, wilden uitdrukken.

Vooraf hebben mensen naar woorden gegrepen, en meer dan dat : zij hebben hun stem verheven om te gaan zingen over God en wie Hij is voor mensen, om te zingen tot God zelf. En uit dode materialen hebben zij klanken getoverd, klanken en tonen in harmonie gebracht : muziek ... een der mooiste scheppingen van de mens. En hoe kon het anders dan dat de mens, wanneer hij zich voor God plaatste gegrepen heeft naar een of andere vorm van muzikale expressie, als wilde de mens op de toonhoogte van God zelf komen.

Dat laatste blijven wij vandaag ook doen. Het nieuwe orgel in deze kerk is daar de duidelijkste uitdrukking van.

Dit orgel willen wij nu inzegenen. Op die manier willen wij heel duidelijk uitdrukken dat dit orgel bestemd is om de lof van God te verkondigen, om het gebed van ons, gelovigen, te ondersteunen, om ons gevoelig te maken voor de rijkdom en volheid van klanken en tonen, om ons te ontroeren, en om ons te brengen tot de ervaring van schoonheid die ons ontroert tot in het diepste van ons wezen en ons tegelijk doet uitstijgen boven onszelf, ervaring van schoonheid , die daarom altijd iets heeft van Gods wezen zelf. "

Na deze homilie volgde de inzegening van het orgel :

*God, Gever van alle goed, Schepper van al wat bestaat,
Gij die mensen, dieren en dingen hebt gemaakt,
wij danken U om het lied van de natuur,
de zang van de vogels in de ontluikende morgen en de openbloeiende dag,
om zoveel kleurrijke geluiden in uw werfelende wereld.*

*Wij zegenen dit orgel + dat in deze heilige ruimte
zijn klankenwaaier wil openspreiden, U ter ere en tot steun
van de zingende gemeenschap die hier samenkomt
om gelovig eucharistie te vieren en biddend U nabij te zijn.*

Na een hartelijk applaus voor het St.-Ceciliakoor en haar begeleider-orgelist Robert Van Straelen bij het einde van de misviering werd afspraak gemaakt voor het **ORGELKONCERT** dat om 20.30 uur zou beginnen. Liefst vier orgelisten waren hiervoor naar Millegem gekomen samen met een sopraan-zangeres.

Rogier Melis verwelkomde de **orgelfanaten** die talrijk opgekomen waren en op de meesterlijke wijze die we van "Roger" kennen kondigde hij de orgelisten en de zangeres aan :

*Dat er in het leven – ook in dat van een gemeenschap – af en toe moet gefeest worden, beseffen wij allemaal. En dikwijls is zo'n feest een **orgelpunt**.*

Zo zijn er in dit kerkje de laatste jaren nogal wat zaken gebeurd : de verfraaiing buiten, de binnenmuren herschilderd, andere verlichting, antependia en beelden gerestaureerd, nieuwe klankinstallatie... Het hield niet op.

Maar het grote historische orgel (1) ... daar kunnen en mogen wij zelf niet aan beginnen : commissies, zo onaantastbaar en onbeweeglijk als monumenten, beslissen daar over.

Lang hebben we ons beholpen met een piepend harmonium, dan kwam er een groter meubel met slepende voetpedalen zodat ons zuster moest zien waar ze haar voeten zette.

*Enfin, het kon niet langer blijven duren : er moest – nog altijd in afwachting van de grote restauratie – een nieuw, modern, degelijk en toch prijselijk instrument komen. Dat er heel wat muzikale mogelijkheden in zitten, zal u deze avond ongetwijfeld horen, want er zijn hier mensen die met handen en voeten **klankwatervallen** uit zo'n instrument toveren.*

Rogier vertelde ons dan wie deze avond voor de klankwatervallen zouden zorgen :

Robert Van Straelen

Van beroep professor econometrie en statistiek aan de UFSIA. Van jongsaf interesseerde hij zich voor het klavier en volgde de muziekkademie van Borgerhout, waar hij, na zijn universitaire studies, zich opnieuw liet inschrijven en er het diploma van de hogere graad orgel behaalde. Hij vertolkt :

***Galliarda secundi toni** van Anton Estendorffer een oude Italiaanse dans in walsmaat (16e – 17e eeuw). Dit pretentieloos stukje laat toe een ruim aantal registers van het orgel te laten horen.*

***Récit de Hautbois** (hobo-recital) van Louis James Alfred Lefébure-Wély, Frans componist, 19e eeuw, romantiek. Streefde er naar in zijn composities het orgel populair te maken. Uit zijn "religieuze meditaties" horen we het cantabile, waarin de hobo toonaangevend is.*

Eduard Govaerts

Geboren te Lier. Studeerde muziek aan de Stedelijke Muziekkademie te Lier en toog naar Leuven waar hij aan het Lemmensinstituut eerste prijzen harmonie, contrapunt en fuga behaalde. Tevens verwierf hij het diploma laureaat orgel en het getuigscrift voor hogere muzikanalyse. Momenteel studeert hij compositie. Om zich verder te bekwamen volgde hij tal van meester cursussen o.a. bij Kamiel D'Hooghe. Hij is als leraar verbonden aan de Muziekkademies te Lier en te Beveren. Hij vergast ons op :

(1) Een blijkbaar ouder orgel dat in 1723 door **Carolus Dillens** uit Mechelen vernieuwd werd. Het stond aanvankelijk in de hoofdkerk te Ranst; toen men aldaar een nieuw orgel installeerde, werd het orgel naar het kleinere kerkje van Millegem overgebracht. Deze overplaatsing geschiedde ca. 1837, vermoedelijk door Th. Smet uit Duffel (die een nieuw orgel voor Ranst leverde).

"Liebster Jesu, wir sind hier" in *A groot, koraal in 2 delen van J.S. Bach (1685–1750)*.

Andantino quasi allegretto in e, romantiek van C. Franck (1822–1890).

Eenvoudig gebed om vergeving, eigen werk van E. Govaerts (1963).

Fantasia in g van J.S. Bach.

Ilona Van Brandt, sopraan

*Begon aan de Stedelijke Muziekakademie te Lier en zette haar zangstudies verder aan het Conservatorium te Antwerpen. In 1977 Hoger Diploma en de Gouden Medaille van de regering. Vervolmaakte zich bij o.a. Erica Köth, Clara Elbers, Eric Werba. Gaf niet alleen concerten in de Lage landen, maar ook in Salzburg en Liechtenstein. Deed opnamen voor BRT en zong *Passionen van Bach* o.l.v. Kurt Redel. Zij geeft les aan de Muziekakademie te Lier en Herentals.*

Zij wordt begeleid door :

Jos Van Looy

Rasechte Pallieter. Van 1950 tot 1992 directeur van de Lierse Muziekakademie. Docent aan het Conservatorium te Antwerpen en aan het Lemmensinstituut te Leuven. Componist van talrijke werken en opgemerkt koördirigent.

Ilona Van Brandt

Brengt enkele zeer stemmige werken waarvoor ons kerkje erg geschikt is :

Maria Wiegenlied van Max Reger (1873–1916).

Jesus bleibet meine Freude van J.S. Bach.

Priez pour Paix van Francis Poulenc (1899–1963).

The Lord is my Shepherd van Anton Dvorak (1841–1904).

't Is stille van Jef Van Hoof (1886–1959).

Willem Van de Weerd

Dorpsgenoot. Studeerde in Brussel en Gent. Vervolmaakt zich nog steeds aan het Conservatorium in Antwerpen. Titularis-organist van de Sint-Rochuskerk in Deurne, tevens organist van verscheidene koren. Bespeelt het spinet in het kamermuziekensemble "The Private Music Consort" (Barokconcerten).

Geeft les in Dilbeek, Londerzeel en Antwerpen. Daarbij helpt hij talloze leken op weg naar het muziekbeluisteren. Treedt ook nog op als solist en begeleider. Hij vertolkt :

Prière à Notre Dame uit de Gotische Suite van Leon Boëllmann (1862–1897).

Sonate II in c van Felix Mendelssohn (1809–1847).

Tot slot van het prachtig geslaagde concert werd, onder begeleiding van Willem Van de Weerd, door de begeesterde menigte uit volle borst het lied gezongen : "**Sa, laat ons vrolijk wezen !**" Er was inderdaad reden om vrolijk te wezen, want met dit concert was het bewijs geleverd dat de Millegemvrienden "**ne goeie koop hadden gedaan**".

Het einde van het feest was de **RECEPTIE** in de kleuterschool en weer was het zaaltje van de school gevuld met feestvierders want ... *daar moet op gedronken worden !* Met het glas in de hand stond iedereen nog eens te vertellen hoe prachtig het allemaal was geweest, de mooi opgeluisterde mis en het prachtig concert en hoe goed het toch was om naar Millegemkerk te komen. Maar onze rector H. Belmans, die we die avond wel al met de armen hadden zien zwaaien dat het een lust was en er daarmee in geslaagd was het Sint-Cecilia koor tot hemelse zang te voeren, had nog niet de kans gekregen om het woord tot zijn Millegemvrienden te richten. Dus werd het hoog tijd dat tijdens de receptie toch even in het geroezemoes om stilte werd gevraagd, want er stond nog een klein puntje op de agenda.

Op een geïmproviseerd podium, met behulp van een inderhaast aangesloten microfoon en een papiertje in de hand vertelde onze rector van Millegem, die reeds drieëntwintig jaar vanuit Lier twee maal per week naar zijn kerkje van Millegem "fietst", de geschiedenis van **40 jaar Millegem**. Voor de eerste fase – vóór zijn tijd – deed hij beroep op het verhaal van Jan Wouters in "Lief Millegem" en de vele mondelinge getuigenissen die hij her en der van oudere Millegemnaren had opgevangen. Hij liet een grote schare van vrijwilligers, die al die jaren voor het kerkje gewerkt hadden, als in een stoet voorbijgaan. Velen daarvan zijn reeds overleden, doch gelukkig worden zij steeds door jongeren aangevuld. En goed beseffende dat

hij al deze enthousiaste medewerkers onmogelijk allemaal kon opsommen, had hij – op advies van de Millegemvrienden – één persoon symbolisch uitgekozen die in naam van alle medewerkers bloemen van dank mocht in ontvangst nemen voor de vele uren die ooit in Millegemkerk werden gepresteerd. De "*sleutelmadam*" zoals Jan Wouters vroeger haar voorgangerster had genoemd was Liza De Wolf die eigenlijk ook wel de *Sint-Pieter-van-Millegem* mag genoemd worden. Hartelijk dank, Liza, voor de vele jaren dat u dag en nacht over onze kerk hebt gewaakt en er voor gezorgd hebt dat enkel "*goed volk*" in het kerkje binnenkwam.

Liza De Wolf (Goeyvaerts) die reeds aan vele honderden DE SLEUTELS heeft overhandigd, mocht nu van de voorzitter van de Millegemvrienden onder luid applaus zelf de bloemen in ontvangst nemen.

BIJ EEN GESLAAGDE JUBELEUMVIERING.

24 juli 1993 is weer een van die dagen om in de geschiedenisboeken van Millegem te schrijven. In ons vorig nummer hadden we gevraagd om op die dag op Millegem de huizen te versieren en de vlaggen uit te hangen, want **Gust De Wolf** en **Maria Goor** waren op die dag juist **50 jaar getrouwd**. Dus opnieuw een gouden bruiloft op Millegem. Zoals dat nu al traditie is werd een burencomit  samengeroepen om de praktische organisatie van het feestgebeuren te organiseren. En aan vrijwilligers heeft het ook ditmaal niet ontbroken. Papierenzakken maken, rondgaan voor de kado, boompjes planten en sierbogen timmeren, het schijnt allemaal kinderspel te zijn op Millegem. Alleen het weer ... daar hebben ze even aan getwijfeld, maar dat kwam dan ook nog in de valies.

Die zaterdagvoormiddag was er reeds een kermisstemming op Millegem en bijzonder in de Sint-Antoniussstraat waar men extra gewerkt had aan versiering en praalbogen. Vanop de toren klonk feestmuziek. Na de middag om half twee waren honderden vrienden van Gust en Maria

voor hun huis samengekomen om het bruiloftspaar te begroeten. Gust en Maria kwamen onder luid applaus naar buiten en onder de praalboog die voor hun huis was opgetimmerd werden de eerste foto's van de jubilarissen en de kinderen en kleinkinderen genomen. Dan was er even een knoop in het scenario want er was voorzien om ook voor de woning van het bruiloftspaar een groepsfoto te maken van de burens en aanwezige vrienden. Dat lukte niet al te best omdat de opgekomen menigte zo groot was dat praktisch de ganse breedte van de straat vol volk stond en velen aldus *"het vogeltje niet konden zien"*.

Terwijl Gust en Maria en de familie met auto's via de Sint-Antoniussstraat en de Herentalsebaan langs de Groenenbroekstraat naar het kerkje werden gereden begon de menigte de kerk te vullen. Gauw werd het duidelijk dat het kerkje ook nu weer eens te klein zou zijn en werden in aller haast de vouwstoelen uit het koor naar achter gebracht om zoveel mogelijk mensen die ondertussen ook het portaal vulden een zitplaatsje te kunnen geven. Gelukkig was het warm genoeg om de deuren te kunnen laten openstaan. Helaas hadden de ijverige inrichters niet zoveel volk verwacht en kwam men tekstboekjes voor de misviering te kort.

Een schoon mis was dat, effenaf schoon, ontroerend bij momenten. Onze rector Belmans verwelkomde het Gouden Paar aan de kerkdeur en begeleidde hen tot vooraan in de kerk. Ze kunnen daar nogal meezingen in Millegemkerk joeng ! We wisten dat al, maar als er dan zoveel volk is klinkt het nog beter en het paste niet dat Gust en Maria voortdurend naar achter omkeken, maar ze zullen het dan toch gehoord hebben en dat zal hun zeker veel plezier gedaan hebben ... en onze celebrant hoefde de mensen ditmaal niet aan te porren om mee te

zingen. Als tussenzangen werden door Leo Janssens een paar mooie liederen gebracht, begeleid op gitaar, die echt in de smaak vielen. Leo mag bij gelegenheid nog terugkomen naar Millegem.

Hoe kon het anders dan dat de gelukwensen, die aan het jubilerend paar werden toegestuurd tijdens de homilie, vergezeld gingen van dank aan beiden voor wat zij voor Millegem kerk hebben betekend. Gust liep al als broekventje rond op Millegem en na zijn huwelijk met Maria bouwden zij hun "nestje" vlak naast het kerkje. Zo waren zij er steeds en vlug bij als er in en voor Millegemkerk wat te doen viel. En er viel veel te doen, hé Gust ?

Namens de burens en de Millegemvrienden werd op het einde van de mis door Carl De Boo een brief voorgelezen die dan als oorkonde aan de gevierden werd afgegeven. "*Voor de meeste mensen zijn jullie er altijd geweest, als koppel, rustig en bescheiden, steeds tot helpen bereid.*" Het kon niet bondiger samengevat worden en er werd ook vermeld dat Gust bij de stichters was toen in 1980 de Millegemvrienden als v.z.w. werd opgericht.

Het was bij het slot van de mis een aangrijpend moment als, uit de dicht-opeen-gepakte menigte die de kerk vulde, 50 mensen met een roos naar voren kwamen gewriemeld om deze aan Gust en Maria met de nodige kus en handdruk te overhandigen.

Het gebeurt wel meer dat bij een bruiloft een koppel witte tortelduiven aan de kerkdeur losgelaten worden; maar een mand met vijftig witte duiven die ter ere van Gust en Maria voor de kerkdeur van Millegem over de velden naar hun vrijheid terug vliegen da' zien we ook niet alle dagen.

Nog wat nababbelen aan de kerk en dan naar *het dorp* voor de receptie. In een broeiend-warme zaal aanschuiven om de jubilarissen te feliciteren en dan met "**heel Millegem met een glas in de hand**" zwetend staan te **roezemoezen**, kortom een warme buurtschap. Het was dan ook even proberen om ietwat stilte te bekomen voor de traditionele speech van de burgemeester namens het gemeentebestuur. Dat lukte met wat moeite en na veel lovende woorden, hoe kan het anders, werd het erediploma en de geschenk-enveloppe van de gemeente overhandigd. Om het hele gebeuren te vereeuwigen werd door Ivo Matthé een video-opname gemaakt en François Van der Heyden zorgde voor een mooie reeks foto's om een album samen te stellen.

" Lang leve Gust en Maria en nog vele jaren ! "